

Interjú Gloserné Szabó Györgyivel

A Retró rádió hullámhosszán a Jamboree5 -öt hallják. Szeretettel köszöntjük vendégünket, Gloserné Szabó Györgyit, a Városi Könyvtár és Információs Központ volt igazgatóját és a hallgatókat is. Györgyivel régóta ismerjük egymást, ezért tegeződünk.

Kedves Györgyi, Te itt születél. Mesélnél-e arról, milyen volt régen a város? Hogy lettél könyvtáros?

Ha visszagondolok, Gödöllő nagyon szép volt. Körülbelül 8000 lakos élt itt. Nem volt ennyi épület, sokkal több volt a zöld. A Kossuth Lajos utcában laktam, ahol gyönyörű polgári házak álltak.

Kicsi lány voltam, másodikos, amikor elvitt az iskola a Kossuth Lajos utcai kultúrházba. Egy szép könyvtáros néni felolvasott a Marika című könyvből. Cseles volt, mert abbahagyta. Másnap már itt dörömböltem, mert érdekelt a befejezés.

1953-ban jött egy kormányrendelet, minden településen könyvtárat kell nyitni. A volt villanytelep egy helyiségét kaptuk. Így kezdődött a könyvtár Gödöllőn, a Dózsa György úton. A szép könyvtáros néni az igazgatónőm lett, Kovácsné Rákász Irén.

Volt egy érdekesség, a "böködös" könyvtár. Az állomány kb 300 darabos volt, gerinccel a lyukas üveglap felé. Ha az olvasó könyvet kért, akkor az ujjával meg kellett bökie, ettől elmozdult.

1963-ban kerültem ide, mint végzett. Három könyvtáros dolgozott, én famulusként besegítettem. A módszertanozhoz tartozott 12 külső terület, ahova mentünk hóban, fagyban.

Pluszokat is szereztem a diplomámhoz (kulturális menedzser, számítástechnika), itt ragadtam '63 óta. Később, 1978-tól igazgatóhelyettesként, majd igazgatóként dolgoztam 15 éven át. A város közéletében sok szerepet vállaltam.

Ez mit jelentett?

Az Értékvédő Egyesületnek és a Testvérvárosi kapcsolatoknak az elnöke voltam. Testületi üléseken is részt vettem.

Kidolgoztam az óvodások, iskolások foglalkozását, iskolai könyvtári ellátórendszert csináltunk. Kialakítottam a könyvtári órák módszertanát is, és szakértősködtem.

Eközben a kicsi könyvtár a sarkon kibővült: az Atkár-féle lakással, ebből '82-ben gyerekkönyvtár lett. Később Tóthék polgári házat kaptuk meg a Dózsa György úton, biztos emlékszel rájuk. Az épületek életveszélyesek voltak. Minden nap úgy mentem be, nem lesz semmi baj. Elkezdtem a tanácsi korszakban kollégáimmal együtt azon dolgozni, egy új épület kell.

Szerencsére itt nagyon kultúraszerető értelmiségiek laknak, akik igényelték a könyvtárat. Mikor kicsi voltam, 8 ezer lakos volt; kezdő könyvtárosként 12 ezer; amikor a harcot megkezdtem, akkor már 18 ezren voltak.

Körülbelül 10 évig harcoltam, és a rendszerváltás (1990) után a testület mellénk állt. Megszületett a döntés, és elkezdtük a könyvtárépítést. Felvállaltuk, eközben működtetjük a régi kicsit. Le a kalappal a kollégáim előtt. Nagyon sokan még mindig itt dolgoznak. Az igazgatónő, Fóthi Zsuzsi a gyeregem volt, Pannika, a helyettese is.

Boldog vagyok, mert átvették az én, és elődömnök a szakmaszeretetét: szolgáltatunk, szolgálunk. Most már olyan dolgokat is csinálnak, amit én nem is tudnék.

Büszke lehetsz saját magadra, hogy fölépítettétek a kultúra templomát.

Még büszkébb vagyok, mert ennek a könyvtárnak a funkcionális tervét én dolgoztam ki.

Hogy történt ez?

Az építészeti dokumentumban szerepelnek terveim, a terek elhelyezkedése és funkciójuk is. Meg kell említeni helyettesemet, a precízke Fülöpné Mirzát. Ki kellett számolnunk, - 20 évre előre lett tervezve -hány darab könyv lesz, ahhoz hány polc folyóméter kell. Beraktunk egy csavart is: fönt van egy rész hátul, ahol oszlopokat látunk; de ott lehet terjeszkedni. A földszinten pedig a kiszolgáló tér. Erre büszke vagyok.

Joggal, jól megcsináltad.

A város Ybl-díjas építészeket (Kálmán Ernő és Major György) hozott. Nekem pedig megengedték, hogy minden alkalommal ott legyek, beleszóljak, hogy mi csináljuk meg könyvtáros szemmel.

Gratulálok, olyan segítette a tervezést, aki ért hozzá, ez példaértékű.

Eleinte 8-an voltunk; mikor ide átjöttünk 12-en; én 32 szakképzett főt harcoltam ki. Sokan voltunk, főképpen nők. Soha nem volt vita, vagy fölmentek volna panaszkodni. Megmondtam, mindenkinek tisztelni kell a munkáját, mindenki van valami, amiben jó. Megkaptam azt is, hogy „Györgyi a szelíd erőszakosságával elér mindent úgy, hogy soha senkit nem bánt meg.”

Nagyon családias volt. Örültem, hogy megkeresnek problémáikkal. Nekem, ha nem hazudsz („Györgyi úgyis mindent megtud” - pedig soha nem érdeklődtem utána), elmondod, megértem, megoldjuk. Ilyen voltam.

Ha bejövök, a fiatalok is, akikkel nem dolgoztam együtt, szeretettel fogadnak. Gazdag nem lettem, de ez többet ér nekem.

A lelki gazdagságot nem tudja elvenni senki.

Elárulnád, milyen volt Gödöllőn a kulturális élet?

Volt, mindig volt. Volt egy irodalmi kör, Bolváry Sárikáék lakásán voltak irodalmi estek. Később áttevődött a könyvtárban működő Juhász Gyula irodalmi színpadra, jöttek ki színészek, Bodrogi Gyula ***Igen, Latinovits Zoltánt én is hallottam itt verset szavalni.***

Szerveztünk Kárpát-medencei Magyar Népmesemondók találkozóját, Gödöllői Művésztelep Olvasótábort, költői esteket és még sokfélét. Munkánk elismeréseként megkaptuk az Év Könyvtára díjat (1996). Amikor megépült a művelődési ház, részben átvette a szerepünket.

2010-ben mentem nyugdíjba. A lányom Tunéziában volt idegenvezető, gyereke kint született, egy évig gondolkodtam. Döntöttem, kimegyek. A polgármester urat ez nagyon nehezen érintette: Még egy ciklust! - kérlelt. Mondtam, nem és elmentem. ***Unokázni.***

Igen, a mai napig; hazajöttünk, együtt lakunk ma is; az unokám már egyetemista. ***De jó!***

Hogy érzed, tevékenységed eredményes volt? Elismerték munkádat? Megelégedett vagy?

Igen, megkaptam a Magyar Könyvtárosok emlékérmét, Gödöllő Kultúrájáért és a Városért díjat is.

Pozitív beállítottságú, elégedett és boldog ember vagyok, most az öregséggel is. Egy bajom van, hogy a szellemem és a tenni akarásom nincs szinkronban a testemmel.

Köszönöm a beszélgetést.

Köszönöm szépen, jól éreztem magam, hogy mondhattam és átélhettem, dupla öröm, boldogság.